

En lysende sirkel av usikkerhet

bok/roman

Rønnaug Kleiva
«Ingen reell fare»
Samlaget

En trekanthistorie som lodder
dypt ved å si lite om saken

Temaet i Rønnaug Kleivas kortfattede roman, en mann fanget mellom to kvinner, er så forterpet som vel mulig, og lover i utgangspunktet ikke godt for formidlingen av nye innsikter. Mannen Kleiva låner øre til i sin første persons-fortelling er en middelaldrende psykiater bosatt på Nordvestlandet, som lever i et stormfullt, nedslitt ekteskap, med en sjalu kone som holder ham i kort line hvor han enn befinner seg. Når han så møter en mild, velvillig kvinne som totalrenoverer ham som samtalepartner og sengekamerat, burde løsningen på mannens trengsler være innen rekkevidde. Er det ikke bare å bryte over tvert og gå ut i den forjettende friheten?

At det ikke er så liketil, burde være innlysende for alle dem som har levd en stund, men det er måten Rønnaug Kleiva dramatiserer manns dilemma på som gjør at hun lekende lett overskrider de tematiske begrensningene og omskaper sin første roman for voksne til en forfriskende og livgivende erfaring. Kleiva driver med det skoleverket under å kalle prosessorientert skrivning. Det er ikke den bombastiske utgangen på det hele som interesserer henne, det er alt det som skjer i det små og stille, på stikkveiene og blindsidene. De kontrastfylte bruddflatene i den hverdagslige tralten er Kleivas gebet, at vi ler når vi burde gråte og gråter når vi burde le, alle de innbyrdes motstridende strømningene i vårt tanke- og følelsesliv

Rønnaug Kleiva Ingen reell fare

som allikevel ikke stikker flere kjøper i hjulene for hverandre enn at en innimellom får frydefulle glimt av et magisk mønster i tilværelsen.

Rønnaug Kleiva skriver sine skikkelser inn i et gjennomført sanselig, hudnært univers, men hun fremfører sitt saftige ærend i en lakonisk, nesten sagaaktig tone som hun er ganske så alene om i norsk litteratur, og som kler alle impliserte som hånd i hanske. Både den utro mannen, hans kone og elskerinnen har isfjellstruktur, ingen av dem tømmes for spenning, de lever sine uavklarte liv til siste setning, og tegner derigjennom en sirkel med stor sannhetsgehalt. «Ingen reell fare» er ganske enkelt edel og eggende kammermusikk i romans form.

ANMELDT AV
PÅL GERHARD

